

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 27/10 98 om erhvervs politik og erhvervsregulering.

(Redegørelse nr. R 4).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

1. Indledning

Danmark er et rigt land. Sammenlignet med 12 andre rige OECD-lande bliver vi kun overgået af Norge, USA og Japan målt på BNP pr. indbygger. Siden 1980 har vi distanceret os stadig mere fra lande som Storbritannien, Tyskland og Sverige. Og de seneste fire års opsving har befæstet vores position i toppen af den internationale rangliste.

Men det er ikke nok at konstatere, at vi har høj velstand. Vi må hele tiden spørge os selv, om vores velstand bygger på et solidt fundament? Om velstand sker på bekostning af miljøet? Og om vores velstand kommer alle til gode? Det er disse spørgsmål, regeringen vil arbejde med de kommende år.

Uden svar på disse spørgsmål kan vi ikke være sikre på, at vi om fem eller ti år stadig vil kunne betegne os som et land med en høj velfærd. De beslutninger, vi træffer i dag, er afgørende for vores velfærd i morgen. Sveriges internationale rutschetur, fra at toppe listen over rige lande i 1980 til at ligge blandt de tre sidste i dag, er et signal om, hvor hurtigt det kan gå.

Et andet signal er den krise, vi i dag oplever på en række internationale markeder. Det er en krise som uden tvivl også vil påvirke Danmark. Vi må derfor kæmpe ekstra hårdt, hvis vi skal bevare vores høje velfærdsniveau. En fortsat stram penge- og finanspolitik, en fast kronekurs og en dynamisk erhvervs- og strukturpolitik, som regeringen står for, er det der skal bære os igennem den nuværende uro på markederne. Det er ikke panikhandling, der skal til.

Både i 1996 og 1997 blev lønkonkurrenceevnen forbedret. I 1996 med 1,2 pct. og i 1997 med 2,0 pct. Årsagen hertil var, at de danske lønstigninger stort set var på niveau med udlandets samtidig med, at kursen på en række valutaer steg i forhold til kronen.

Samtidig blev virksomhedernes omkostninger kun i mindre grad påvirket af nye skatter

og afgifter. I 1996 og 1997 var de direkte omkostninger fra nye love på under 0,2 pct. af den samlede lønsum i erhvervene.

Med til det positive billede hører, at virksomhedernes evne til at forrente deres kapital i 1997 lå 40 pct. over niveauet i 1990. Virksomhedernes kapitalgrundlag (soliditet) er stærkere end i 1990. Og aktiekurserne er steget markant siden 1993. Også når vi tæller de seneste måneders fald i aktiekurserne med.

Desværre kan vi ikke tegne et helt så positivt billede af udviklingen i lønkonkurrenceevnen i 1998. Og forventningerne til 1999 er heller ikke helt, som vi kunne ønske os. Lønkonkurrenceevnen ventes forringet med 2-3 pct i 1998. Årsagerne hertil er to ting. For det første ligger vores lønstigninger et stykke over udlandets. Og for det andet er kronen blevet styrket. De to ting vejer hver især næsten lige tungt i den svækkede konkurrenceevne. Hvis virksomhederne fortsat skal være omkostningseffektive set i forhold til udlandet, er det derfor nødvendigt, at lønstigningerne ligger i underkanten af udlandets i de kommende år.

Men vi må ikke lade os forblinde. Ser vi på sammenhængen mellem lønniveau og markedsandele viser det sig, at konkurrenceevnen ligger over gennemsnittet i OECD. Vi formår med andre ord at holde et højt lønniveau samtidig med, at vores markedsandele er store. Danske virksomheder konkurrerer altså ikke kun på lønninger. Og det skal de heller ikke.

For de virksomheder, der konkurrerer på de globale markeder, drejer det sig om at være effektive og have en høj produktivitet. Det drejer sig også om at kunne udvikle nye produkter, ydelser og tage ny teknologi i anvendelse i et stadig højere tempo. Og endelig drejer det sig om, at kunne imødekomme markedets krav hurtigt og fleksibelt.

I al væsentlighed er det på lidt længere sigt strukturerne i dansk erhvervsliv som afgør om vi fortsat skal være konkurrencedygtige, så vi også om 5 og 10 år kan finansiere vores velfærdssamfund. Det er de rammer, virksomhederne arbejder inden for, der er afgørende. Det er ikke kortsigtsløsninger, som lønnedgang, devalueringer og ufinansierede skattelettelser. De generelt positive tal for dansk erhvervsliv viser, at regeringens politik virker. Men den seneste udvikling viser også, at det ikke må blive en sovepude.